

[Ole Thomsen]

og netop her, hvor en institution med ordet »arbejdernes« i sit navn, ledet og ejet af arbejderbevægelsen, har vist at kunne klare en opgave tilfredsstillende, stikker det sikkert dobbelt i øjnene. Det, at Arbejdernes Landsbank og Låne- og Sparekassen for offentligt Ansatte har udført arbejdet tilfredsstillende, vil formentlig blive bevist under udvalgsarbejdet, og samtidig vil det blive slået fast, at det, ATP på papiret har 15–20 banker og sparekasser til at klare med et personale på 9 i deres fondsafdeling, klarer dyrtidsfonden med 2 pengeinstitutter, nemlig Arbejdernes Landsbank og Spare- og Lånekassen for offentligt Ansatte, et samlet personale på i alt 9, og så har jeg endda taget rengøringspersonalet med.

Vi har, som ministeren sagde, intet imod at få spørgsmålet om forvaltning af landets fonde belyst i fuld offentlighed, men så må vi også stille krav om, at skal der foretages et eventuelt lovindgreb over for dyrtidsfonden, skal det gælde for samtlige storfonde, både pensionskassernes fonde og de private fonde.

Man kunne så begynde at stille spørgsmål om en række af de forskellige fondes administration. Jeg vil nævne f. eks. en af de store, nemlig den, der hedder PKA, Pensionskassernes Administrationskontor, som alene administrerer 14 pensionskasser. Der er ingen af forslagsstillerne, der har sat spørgsmålstegn ved, hvorfor søren de kun bruger SDS og lader disse store midler forvalte alene via SDS.

Vi kunne også stille spørgsmål om sådan noget som Ingeniørernes Pensionskasse; det må da også være af stor interesse for de tilstedeværende. F. eks. kunne der også være stor interesse i at vide, hvordan den private NOVO-fond kører sine midler. Men det var måske endnu vigtigere at spørge, hvordan de kommunale penge, statens mange fonde bliver administreret, og hvor meget Arbejdernes Landsbank egentlig her har at sige. Dér tror jeg nok vi vil se et helt andet skævt billede.

Ud over at stille spørgsmål om disse fonde kan jeg love, at vi i denne sag har rigtig mange spørgsmål under udvalgsarbejdet for en gangs skyld, bl. a. om hvordan ATP-midlerne egentlig bliver administreret set i forhold til lovens bemærkning om de 15–20 pengeinstitutter, der skal benyttes. For ét er, hvad der står i loven, et andet er hvad der i praksis sker i forhold til køb og salg af vær-

dipapirerne i specielt ATP, som forslagsstillerne jo vil have at dyrtidsfonden skal sammenlignes med.

Det skulle ikke undre mig, at det ved en nærmere undersøgelse vil vise sig, at køb og salg specielt i ATP på trods af egen opbygget fondsafdeling foregår over ganske få pengeinstitutter. Dette og meget mere ønsker vi helt bestemt klarhed over, når vi kommer i udvalget.

Jeg skal sluttelig sige, at vi i socialdemokratiet er af den opfattelse, at dyrtidsfonden med den personalestyrke, den har uden egen fondsafdeling, og ved hjælp af Arbejdernes Spare- og Lånekasse for offentligt Ansatte har udført et godt stykke arbejde helt i den ånd, hvori loven er vedtaget, hvilket også klart fremgår af det nyudsendte regnskab, hvori der er optrykt en oversigt over værdipapirernes anbringelse samt ydede lån.

Ligeledes hilser vi det med tilfredshed, at fondens egen bestyrelse selv i den nærmeste fremtid vil udvide købs- og salgsaktiviteterne med et nyt pengeinstitut; vi finder, at den form for administration er fuldt betryggende.

På det grundlag skal jeg konkludere, at vi fra den socialdemokratiske gruppes side afviser forslaget.

Bertel Haarder (V):

Jeg tror, det ville være klogt af hr. Ole Thomsen at holde op med at betragte dyrtidsfonden som en helt privat socialdemokratisk forretning, som man kan gøre med, hvad man vil. Det drejer sig om det store flertal af borgere her i landet, og hr. Ole Thomsen må undskyldte, men vi tillader os som politikere og som valgte repræsentanter at blande os i, hvad man gør med penge, der tilhører det store flertal af befolkningen her i landet. Undskyld, vi er her, hr. Ole Thomsen, men det bliver vi ved med at være.

Vi er meget opmærksom på denne dyrtidsfond, og det er vi, fordi vi ved, at socialdemokratiet og fagbevægelsen presser på for at få en eller anden begyndelse på ØD – man har jo klart erklæret, at man ønsker en begyndelse på en central fond – og dyrtidsfonden er en central fond. Venstre ønsker ikke en sådan central fond udviklet, og dette med centralfonden er ikke bare noget, som venstre piller ud af de socialdemokratiske ØD-tanker og hænger vores hat op på. Nej, den